

ת"פ (ראשן לציון) 15364-08-23 - מדינת ישראל נ' א.י. - נמחק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 15364-08-23 מדינת ישראל נ' י' ואח'

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים
1.א.י. - נמחק
2.י.י.

חר דין - נאשם 2

כתב האישום

נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר בין הצדדים, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **פצעה כשבירין מזוין** - לפי סעיף 334 + סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי החלק הכללי לעובדות כתב האישום, במועד הרלבנטי לכתב האישום התגורהה משפחתו של הנאשם בשכנות לבתו של מר ד' (להלן: "המתלון") בבית דגן (להלן: "המקום").

过后 למועד הרלבנטי לכתב האישום, היה הנאשם מסוכסך עם המתלון בשל תלונותו על רעש שנגרם מאופנים השיכים למשפחת הנאשם.

ביום 11.01.2022 בשעה 18:18 או בסמוך לכך, יצא הנאשם עם אחיו לחצר הבית (להלן: "חצר"), תוך שטיפלו באופנים השיכים לבני המשפחה, ויצרו רעש חזק בסמיכות למקום בשל התנועתם של האופנים כאמור.

אותה עת, יצאו אל מחוץ לבית המתלון ושכנים נוספים, שזהותם ידועה למאשימה, והתקרבו אל החצר כדי לבקש מהנאשם ואחיו להפסיק להרעיש. באותה הנסיבות, התפתח ויכוח בין הנאשם ואחיו לבין המתלון והשכנים הנוספים, אז התקרב הנאשם אל המתלון, בעודו מחזיק במוט ברזל.

עמוד 1

מיד ובסמור, הדף המתלוון את הנאשם, ובתגובה הכה הנאשם במצחו של המתלוון באמצעות מוט הברזל פעמיים וגרם לחבלות בדמות לסריצה שטחית במצח. כמו כן, הכה הנאשם בראשו של המתלוון באמצעות מוט הברזל, ובכך גרם לו לחתק באפרכסת אוזן שמאל בגודל של 5 ס"מ.

הסדר הדיני בין הצדדים ותפקידו שירות המבחן

בدين שהתקיים ביום 24.1.2024 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דין, שבהתאם לו חזרה המשימה מכתב אישום לגבי הנאשם 1, אחיו של הנאשם. הוגש כתוב אישום מתוקן כمفорт לעיל בו הודה והורשע הנאשם ונשלח לקבלת תסקير מטעם שירות המבחן. הצדדים הודיעו כי לא הגיעו להסכמה באשר לעונש וכי הם ישבו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר.

במהלך הדיונים בתיק, התקבלו שני תסקרים מטעם שירות המבחן, שתמציתם תפורט להלן.

تسקיר מיום 15.12.2024 - צוין כי הנאשם כבן 23, רווק, מתגורר בבית אמו בבית ים. הנאשם בעל השכלה של 12 שנים למד ולן תעודה בගרות חלנית. הנאשם גילה קשיים חברתיים ולימודיים, לרבות בעיות קשב ורכיב וקשיים רגשיים וקיבל טיפול.

ה הנאשם הוא בן זקנים מבין 4 אחיהם. בהיותו בן 13 הוריו של הנאשם התגרשו והוא התמודד עם משבר רגשי, אז בחר ללמידה פנימית למשך שנה וחצי, תקופה המתואמת באופן חיובי על ידו.

בגיל המתאים גיש הנאשם לצבא למג"ב בתפקיד לוחם. לאחר פגוע בירושלים לו היה עד, סבל הנאשם ממזיקה نفسית, ולאחר זמן קצר, סיים שירותו במג"ב, והועבר לחידה אחרת וסיים שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו מהצבא ועד היום עובד הנאשם בחנות לציד בעלי חיים שבבעלות אביו.

עוד מסר הנאשם כי בפרק המלחמה, גיס למלואים במג"ב, ולאחר מספר ימים, פוטר עקב ההליך הפלילי המתנהל נגדו. הוגשה המלצה חיובית ביותר ממפקדו נוכחת תרומה משמעותית. עוד מסר כי לאחרונה הגיע בקשה להתמיין למשטרת ישראל ונמסר לו כי בשל תיקו הפלילי, פנייתו אינה רלוונטית.

ה הנאשם לקח אחריות על התנהגותו האלימה, תיאר כי שכנו נכנסו לחצר המשפחה להتلון על רעש שחרר ונשנה בשל הנעת אופנויות מצדיו ומצד בני משפחה נוספים. לדבריו, המתלוון נכנס לחצרו כשבדיו מוט ברזל וכן חש איום ממשי. הנאשם הכיר בכך שתגובתו הייתה חסרת פרופורציה לתחושים האיום שחש, והסבירה בכך שהתקשה לוווסת את רגשותיו השליליים שהועצמו, אולם הנאשם גילה מודעות נמוכה למניעים לעוצמת תגובתו וחומרתה. הנאשם הביע בשפה וחרטה על מעשייו וכן אמפתיה כלפי המתלוון.

בין גורמי הסיכון לעברינות חוזרת, منها שירות המבחן את גילו הצעיר של הנאשם, התנהגותו האלימה והבלתי מושתת בעת ביצוע העבירה, כשהשלב זה, הוא מגלת מודעות נמוכה למניעו, חומרת העבירה, כאשר התנהגותו האלימה הלכה והסלימה, ונעשה בה שימוש בחפש, התעלם מהתלוונות השכנים אודות

רשות שהוא מקים והיה מרוכז בצריכיו. עוד נלקחו בחשבון קשיי הרגשים של הנאשם מגיל צעיר התקפי זעם בנערותו ומצוקה نفسית סביב חשיפה לפיגוע במסגרת מג"ב שפוגעה בתפקידו, כאשר הנאשם לא פנה לקבלה טיפול.

בין גורמי הסיכון לשיקוםמנה שירות המבחן העדר עבר פלילי, כשההיליך הפלילי מבסס הרתעה, יציבות יחסית במסגרת לאורך השנים, לקיחת האחריות על העבירה, גילוי חרטה ואמפתיה כלפי המתalon ונכונות להשתלב בטיפול.

הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות בנוסף בעtid היא נמוכה וכי מידת החומרה של תוכנות האלימות אם תבוצע, צפואה להיות גם היא נמוכה. לאור התרומות שירות המבחן מגורמי סיכון, הוצע לנائب להשתלב בטיפול והוא הביע הסכמתו.

לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחית הדין בארבעה חודשים במהלך ישולב הנאשם בתוכנית שיקום ותבחן יכולתו לשתף פעולה ולהיתר מכך.

taskir_mashlim_miyom_2.4.2025 - דוח כי ביום 6.1.2025 השתלב הנאשם באופן חיובי בקבוצה טיפולית המועדת לצעירים עברי חוך. הנאשם הצליח להיפתח ולשתף למרחב הקבוצתי כשהוא מעלה תוכנים רלוונטיים ומתקדים, لكن חלק פעיל בשיח הקבוצתי, הצליח להתIRONון בדףוւי הבלתיים, שיתף בחושותיו ובקשייו, נראה התחל לפתח מודעות באשר לגורמי סיכון ולהבין את משמעות ההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, ישנה חשיבות המשך השתתפות הנאשם בקבוצה, אשר מקדמת את מצבו, כאשר נדרשת העמקה נוספת בדףוւי האלימים ובהשפעתם על בחירותיו.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתalon, שיתף כי הוא מתמודד עם השלכות פיזיות ונפשיות כתוצאה מאירוע העבירה, אשר בגין מטופל בהיבטים שונים. בדבריו ניכר כי האירוע השפיע רבות על הלך חייו ומצב רוחו, מסר כי אינו גור יותר בשכנות לנائب ושלל הישנות אירועים חוזרים או איוםים מצד הנאשם.

במצב המתואר, התרשם שירות המבחן מהפחטה בסיכון במצבו של הנאשם, בכפוף להמשך השתתפותו בטיפול. נכון ההתרומות כמתואר, בשל העובדה כי הנאשם עורך מאמצים רבים לניהול אורח חיים תקין, וכן העובדה כי בחר למנף את ההליך המשפטי הנוכחי לצורך השתתבות בטיפול ומשתף פעולה באופן מלא בקשר עם שירות המבחן, העריך שירות המבחן כי קיימת חשיבות לאמץ את הפן הטיפולי-כלכלי ולאפשר המשך הליך שיקומי במסגרת הטלת צו מבחן לשנה.

באשר להטלת ענישה קונקרטית, בשים לב לחומרת העבירה, לאור התרומות כי הנאשם נעדר דפוסים עבריים מושרשים, שהפיק את הלקח הנדרש ממעורבותו בעבירה הנוכחית, על מנת להימנע מגיעה במישור התעסוקתי היציב בחיו ועל מנת לאפשר לו להמשך לשיקיע משאבי בהליך השיקום אשר עבר, ובכלל זה השתתפותו בטיפול במסגרת שירות המבחן, הומלץ על הטלת עונש של צו של"צ בהיקף נרחב, שיוהו עברו הנאשם עונש חינוכי למען האוכלוסייה נזקקת, באמצעות תרומה לחברה, חזוק חלקו המתפקידים והנורמטיבים, תוך המשך השקעת משאבי בהליך השיקומי בו הוא נתון.

לפיכך, בסיום התסקיר המשלים הומלץ על הטלת צו מבחן לשנה, צו של"צ בהיקף של 250 עמוד 3

שעות, פיצוי כספי למתלון, לצד הטלת עונש מותנה שיהווה גבול ברור להישנות ביצוע עבירות נוספות בעtid.

הראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על הנسبות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן,

הפנה לתמונות של החבלה, לד"ח רפואי, להצהרת נפגע העבירה וללצהיר נפגע העבירה, וטען כי ניתן להתרשם כי רק במלז האירוע לא הסתיים בתוצאות קשות יותר. לטענת ב"כ המאשימה, יש לייחס חומרה לכך שהנאשם ביצע את העבירה מחוץ לביתו, במקום ציבורי ובנסיבות אנשיים נוספים, ועתה לקביעת מתחם ענישה המתחילה ב-15 חודשים מאסר ועד 30 חודשים.

אשר לנسبות שאין קשרוות לביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסר זמן שיפוטי יקר וכי החל להשתלב בקבוצה טיפולית. המלצה השירות המבחן לעונש לא הייתה מקובלת על ב"כ המאשימה, שטען כי אינה מת:flex; בעמ;ות עם תוכאותיו מעשי של הנאשם ובמצב בו הנאשם נמצא רק בראשיתו של הטיפול. ב"כ המאשימה טען כי בית המשפט צריך וחיב לocket בחשבון את החבלות החמורויות שנגרכו למתלון, את ההשלכות שהוא מתמודד איתן יומם, וכי לא מדובר רק בפציעות פיזיות אלא גם נפשיות. כמו כן, טען כי הענישה שתוטל צריכה להתחשב גם בעקרון הרתעת הרבים, ועתר להטיל על הנאשם 15 חודשים מאסר, מאסר על תנאי ממשמעותי, קנס ופיצוי ממשמעותי למתלון.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשייו באופן מיידי, וכי נכון זאת, נמחק אחוי מכתב האישום, כתוב אישום תוקן ל Kohle באופן ניכר ונחסכה העדת המתלון ועודים נוספים.

ב"כ הנאשם טען כי בנוסף יש להתחשב בכך שמאז האירוע חלפו למשך שלוש שנים, הנאשם צער, שהשתחרר מהצבאה כמה חודשים אחרי האירוע, ללא עבר פלילי, ומما אין מעורב בפליליים.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לeka בשירותו הצבאי בפוסט טראומה, והסיטואציה היוויתו טריגר להתרצות אלימה מזו, למרות שאינו אדם אלים, וכי העבירה בוצעה באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם או כפעולות נקם.

ב"כ הנאשם טען כי מאז השתלבותו החיובית של הנאשם בטיפול בשירות המבחן, הוא שב וחזר על הבנותו כי חטא והגיב באופן בלתי מיידי, וכי עבר כברת דרך בטיפול וצפוי עוד להמשיך בו.

ב"כ הנאשם ציין כי כיום הנאשם כבן 24, כל עתידו לפניו, הוא ניסה להתקבל למשטרת ישראל, אך נדחה כל עוד התקף פתוח וככל הרשעה, אף כי אינו עותר לביטול הרשעה, אך ציין כי ההליך

המשפט הוכחי מהוות משקלת כבדה על יכולתו של הנאשם לפתח את חייו.

ב"כ הנאשם הוסיף כי לאחרונה עבר הנאשם תאונת הדרכים, שבר את המפרק בכך רגלו והוא צפוי לניתוח ולהילך שיקום.

ב"כ הנאשם ציין כי כתוב האישום הוגש כמעט שניים אחרי האירוע, הנאשם נעצר למשך מספר ימים, כאשר השהות במעצר טلتלה אותו והיוותה חוויה קשה עבורו, וכן כי הביע הן באוזני והן בשירות המבחן אמפתיה ואכפתנות כלפי המתלונן, והוא מעוניין להתנצל בפניו.

אשר לתצהיר ולמסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי המתלונן, טען ב"כ הנאשם כי אין אסמכתאות לטענותיו בדבר נזקים עתידיים נמשכים, פיזיים ונפשיים אחד. עוד הוסיף כי לפי התיעוד הרפואי, המתלונן קיבל טיפול לאחר האירוע ושובחר באותו היום ולא נדרש אשפוז או המשך טיפול בבית החולים.

ב"כ הנאשם טען כי ההחלטה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה תואמת לנסיבות המקירה ולנסיבות האישיות של הנאשם, טען כי מתוך הענישה ההולם מתייחל בעבודות שירות ועד למאסר למשך 15 חודשים, והפנה לפסיקה מטעמו בה בתיה המשפט הטילו צו של"צ או מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

ב"כ הנאשם טען כי יש לצאת לכולה ממתחם העונש ההולם, לאור נסיבותו האישיות של הנאשם, לרבות התסקير החיבוי והיראתמותו להיליך הטיפולי, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ, לצד פיצוי למתלונן והתחייבות כספית ולחלוופין קנס מתון.

ה הנאשם הביע את צערו וחרטוו על האירוע, וטען כי לאחר שיכלים מההתאונת, הוא מעוניין להפסיק לקבלת הטיפול בשירות המבחן שכן הוא חש שנתרם ממנו.

דין והכרעה

ה הנאשם נתן את הדין על עבירה של פגיעה כשבירין מזוין.

עובדות כתוב האישום המתוקן מלמדות על סכום שכנים שהיה קיים בין הנאשם למתלונן, עקב רעש הנגרם מהאופנווים השיכים לבני משחתה הנאשם. ביום האירוע, ביקש המתלונן מה הנאשם ואחיו לחדר מרreasו אותו הקימו בשל התנועת אופנווים. לאחר ויכוח ביניהם, היכה הנאשם פערם בראשו של המתלונן באמצעות מוט ברזל אותו החזיק בידו ופצע אותו.

חלוקת של המתלון באירוע היה בכר שהדף את הנאשם לאחר, ובתגובה לכך חבל בו הנאשם כמתואר, בהתפרצויות אלימה ולא תכונן מוקדם.

טענת הנאשם בשירות המבחן יכולה מהותה קיר לפיה המתלון נכנס לחצרו כשבידו מוט ברזל וכן אישום ממשי, אינה מופיעה בעובדות כתוב האישום המתוקן, וב"כ הנאשם לא חזר עליה בטיעונו לעונש ועל כן לא אתיחס אליה.

ב"כ הנאשם תלה את ההתפרצויות האלימה מצד הנאשם במצבו הנפשי עקב פוסט טראומה, אולם בהעדר קשר ישיר ו邏輯י בין האירועים, לאادرש לכך בשלב קביעת מתחם העונש ההולם אלא רק בשלב שענינו קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון פציעות בדמות לסרציה שטחית במצח וחתק באפרכסת האוזן בגודל של 5 ס"מ. המתלון נחשב על ידי מתנדבי הצלה והובא לבית החולים על ידי מד"א.

תמונות הפגיעה שהוגשו על ידי המאשימה מעידות על חתק משמעותי שנגרם לאפרכסת, אך יש לזכור כי הן צולמו ביום האירוע, לפני המתלון טיפול והחתקים נטרפו. המתלון עצמו צירף תמונות עדכניות יותר, לפיהן אפרכסת אוזנו נראה שлемה ותקינה, אך ניתן להבחין בצלקות כתוצאה מתפירת החתק על גבי האפרכסת ומאתורי האוזן.

מכתב השחרור של המתלון מבית החולים עולה כי פרט לפציעות האמוריות הוא לא התלון באותו מועד על חבלות נוספת. החתקים נטרפו, המתלון שוחרר עוד באותו יום והומלץ על 3 ימי מנוחה בבית, טיפול אנטיביוטי ומשכני כאבים לפי הצורך. יום לאחר מכן, פנה המתלון שוב לחדר המילוי, בשל כאבים בעורף ונמצאה נפיחות קלה ושטף דם. המתלון שוחרר למעקב הרופא המטפל וקיבל 4 ימי מחלת.

כן צירף המתלון סיומי ביקור אצל פסיקיאטר, אליו פנה לראשונה כמנה לאחר האירוע וחזר לביקורי מעקב. המתלון התלון על דחפים תוקפניים וקשישים רגשיים, והומלץ על טיפול רפואי נגד חרדה ופסיכותרפיה. בנוסף, המתלון צירף סיוכם טיפול במכון פיזיותרפיה, שם טיפול על רקע כאבים במפרק הלסת.

לפי תצהיר המתלון, האירוע מושא כתוב האישום היה טראומתי עבورو, מאז הוא חווה קשיים בתפקוד, קשיי שינה וכאבים בלסת, ומתופל במרפאת כאב ובטיפול נפשי.

לאור העובדה שה הנאשם היכה את המתלון בראשו, הנזק הפיזי הפוטנציאלי היה עלול להיות אף חמור מזה שנגרם בפועל.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם הם זכותו של כל אדם לחיים, לכבוד, לביטחון

אישי ולשלמות הגוף והנפש.

לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים היא משמעותית ומוחשית, הואיל והנasmesh נהג באליםות קשה כלפי המTELון, לאור יומם, בנסיבות שכנים נוספים, תוך שחbat בראשו במעט ברזל ופצע אותו.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי עבירות אלימות למרחב הציבורי הפכו לנפוצות בחברה הישראלית וכי על בתי המשפט להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלו, על מנת להעביר לעבראים עצם ולכלל הציבור מסר ברור וחיד משמעי, לפיו אין מקום לשימוש בכוח הזרע ([ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל](#) (27.10.2011)). עוד נפסק כי האינטראס הציבורי שבהחמרה הענישה בעבירות אלו גובר, בדרך כלל, על הנסיבות האישיות של הנasmesh.

עיה בפסקת בתי המשפט מלמד על קשת ענישה רחבה במקרים בהם מדובר בעבירות אלימות, המתחשבת בנסיבות המעשים ובמדד חומרתם.

החוק קבע כי העונש בגין עבירה פצעה יעמוד על עד 3 שנות מאסר, וכשהעבירה מבוצעת באמצעות נשך קר, יוכפל העונש, ככלומר, יעמוד על עד 6 שנות מאסר, ומכאן נלמדת החומרה אותה מיחס החוק לUBEIRA זו.

באופן כללי ניתן להיווכח כי מדיניות הענישה בעבירה של פצעה שבוצעה תוך שימוש בנשך קר, כדוגמת מוות, אבן או בקוק זכוכית, היא חמירה וכוללת על פי רוב עונשי מאסר. מתחם העונש ההולם משתנה ונקבע בכל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, בין היתר, תכונן מוקדם או העדרו, חלקו של הנasmesh באירוע, התנהלותו של נפגע העבירה באירוע, סוג הנשך הKER בו נעשה שימוש, מידת הנזק שנגרם לנפגע העבירה וכו'ב.

עוד אצין כי מגמת הפסקה בשנים האחרונות היא להחמרה הענישה בעבירות אלימות - ראו והשו: [רע"פ 6817/22 פריג נ' מדינת ישראל](#) (18.10.2022); [רע"פ 3230/21 עדילה נ' מדינת ישראל](#) (13.5.2021); [רע"פ 5955/23 בן שמשון נ' מדינת ישראל](#) (14.8.2023) וכן [רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל](#) (2.6.2022).

לשם קביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלי, נתתי דעת לי פסקה אליה הפנו באי כוח הצדדים וכן עיינתי בפסקה נוספת, תוך ביצוע הבדיקות הנדרשות בין המקרה שלי לבין במקרים אחרים לקולה ולהחמרה.

בעיקר נתתי דעת לי לנסיבות ביצוע העבירה, ובשים לב לסוג הנשך הKER, אופן השימוש שנעשה בו על ידי הנasmesh והפצעה שנגרמה למTELון.

בשים לב לעקרון ההלימה, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות ביצוע

העבירה ומדיניות העונישה הנוגעת, מתחם העונש ההולם נع בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.

הצדדים היו חלוקים ביניהם בשאלת האם יש מקום לחרוג לקולה בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום אם לאו. בעוד שב"כ המאשימה סבר כי הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות מצדיקות את קביעת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונישה לו עתה, ב"כ הנאשם סבר כי יש לחרוג לקולה ממתחם ועתה לאמץ את העונישה השיקומית שגיבש שירות המבחן.

לצורך הכרעה בחלוקת זו נתתי דעתך כאמור בתסקורי שירות המבחן ולנסיבותו האישיות של הנאשם, בעיקר למפורט להלן וכן לעמדת הפסיכיקה בסוגיה.

ה הנאשם צער, בעת ביצוע העבירה היה בן כ-5.20 בלבד.

זהוי הסתמכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, הוא הורטע ממהליך המשפטי, ומАЗ האירוע חלפה תקופה של מעלה שלוש שנים ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ה הנאשם הודה במילויים לו, הביע חרטה, אמפתיה למתלוון ואף רצון לפצותו על נזקייו.

ה הנאשם הביע נוכנות לשותף פעולה עם שירות המבחן, בחודש ינואר האחרון שולב בקבוצת טיפולית, ושירות המבחן התרשם מהפחתה בסיכון במצבו של הנאשם, בכפוף להמשך השתתפותו בטיפול.

בנוסף לכך, יש להתחשב באירוע הטראומטי שעבר הנאשם בעת שירותו הצבאי והשפעתו עליו.

בסעיף 40 לחוק העונשין, שעוניינו הבנית שיקול הדעת בענישה, נקבע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזר את עונשו של הנאשם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי **"ה הנאשם השתתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם"**.

ב-ע"פ **6637/17 קrndל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים שבהם קיימים סיכויים שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכון השיקום יש לשקל שלל שיקולים, ביניהם המוטיבציה שהפגין הנאשם לקבלת טיפול, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים ואינדייקציות לשינוי عمוק בהתנהגות ודרכי חשיבותו, הבעת חרטה כנה על המעשים והפגיעה אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ראו גם: **ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2022)).

על בית המשפט לנகוט בזיהורות בכל הנוגע לסתיה ממתחם העונשה משיקולי שיקום, ובין היתר, עליה לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ורק במקרים נדירים, שבהם מתקיימים סיכויים

שייקום מובהקים המצדיקים, בבחינתו יצא מן הכלל, יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם (ע"פ 19/1229 סלומינסקי נ' מדינת ישראל (1.7.2019)).

אני סבורה כי יש למכת לקרה הנאשם ולחזור במידה מסוימת ממתחם העונש ההולם ולא לשלוות אותו אל מאחוריו סORG וברית. עם זאת, באיזון הראי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, לא שוכנעתי מהאמור בתסקרי שירות המבחן ומכלול הנסיבות העומדות לזכות הנאשם לקולה, כי שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם מצדיקים במקרה זה סטייה כה חדה לקולה - הן ממתחם העונישה והן מדיניות העונישה הנוהגת כפי שהמליץ שירות המבחן.

האיזון הראי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, מביאני למסקנה כי יש להטיל על הנאשם מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שלא לתקופה המקסימלית, באופן שיאפשר לו לשלב זאת עם קבלת טיפול בשירות המבחן. כן יש להטיל על הנאשם עונשה צופה פני עתיד מרთיעה ותשולם פיצויים מהתلونן.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א) 6 חודשים מסר אוטם ישא הנאשם בדרך של עבודות שירות ב"מוקד שליחים ראשון לציון", רחוב אליהו נתן 20, ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, במוגבלות שנקבעו על ידי הרופא מטעם הממונה על עבודות השירות ועל פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מיום 27.8.2025. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורת הפטע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספת, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במסר ממש.

על הנאשם להתציב ביום 27.8.2025 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה לפני המפקח על עבודות השירות במחוז מרכז, יחידת ברקאי - יחידת עבודות שירות, רחוב סלמה 53, תל אביב.

המונה על עבודות השירות מתבקש להתחשב בכך שהנאשם נמצא בטיפול בשירות המבחן ולאפשר לו לצאת לפגישות טיפוליות.

ב) מסר על תנאי לפחות 6 חודשים, והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנואשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עון.

ד) הנואשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילה ביום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנואשם מזוהה על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזר את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, נוסף לעונש שנגזר עליו.

ה) פיצוי בסך 6,000 ₪ למתalon, ד', עד תביעה 23, אשר ישולם לא יואר מיום 1.9.2025. המאשימה תעבור למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים את פרטי המתalon הנדרשים לצורך ביצוע התשלום.

הפיצוי יועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשולמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

ניתן צו כללי למוצנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודיע היום, י"ג تمוז תשפ"ה, 09 ביולי 2025, במעמד הצדדים.